

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3308/2024
05.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Зорана Хаџића и Марије Терзић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Цакић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради уплате доприноса за обавезно социјално осигурање, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и трећем изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4087/23 од 12.12.2023. године, у седници одржаној 05.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и трећем изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4087/23 од 12.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и трећем изреке пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4087/23 од 12.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 57/23 од 16.10.2023. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да за период од 01.06.2006. године до 31.05.2007. године, у коме је тужилца остварила нето зараду, уплати у корист тужиље разлику између претходно уплаћених пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање и пореза и доприноса за обавезно социјално осигурање који одговарају наведеној нето оствареној заради, као у његовом садржају. Ставом другим изреке, решено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4087/23 од 12.12.2023. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, а жалбе парничних странака одбијене као неосноване. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је преиначена у ставу другом изреке тако што је обавезана тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 31.500,00 динара. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове другостепеног поступка за састав жалбе у износу од 18.000,00 динара, док је ставом четвртим изреке, одбијен

захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка на име састава одговора на жалбу.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом и трећем изреке правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију, као посебну, због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404 став 1 Закона о парничном поступку- ЗПП („Сл. гласник РС“, бр. 72/11 ...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Побијаним решењем, садржаним у ставу другом и трећем изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, одлучено је трошковима првостепеног парничног поступка и поступка по жалби тако што је тужена обавезана да тужиљи исте накнади у износу од 31.500,00 динара односно 18.000,00 динара. О овом праву тужиље првостепени суд је одлучио применом одговарајућих одредаба процесног права које се сходно примењују приликом доношења одлуке о трошковима поступка, с обзиром на успех тужиље у спору, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из чл. 404. ст. 1 ЗПП на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону, меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана, да, камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиље, које не чини главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**